

La Guia Michelin dels pobres , ara també en app

Neix l'aplicació mòbil de la guia que informa dels llocs d'acollida de Barcelona amb el nom "DÓNDE comer, dormir, lavarse - Barcelona"

01 Febrer, 2018 - ESGLÉSIA DE BARCELONA

La Comunitat de Sant Egidio ha presentat la catorzena edició de la Guia Michelin dels pobres amb la novetat del seu llançament en aplicació mòbil (de moment només disponible a Google Play). L'equip ha informat d'aquesta nova iniciativa i ho ha il·lustrat en la situació en què es troba actualment el sensellarisme a Barcelona.

Segons dades de 2017 de la Xarxa d'Atenció a Persones Sense Llar (XAPSLL) i el Servei d'Inserció Social (SIS), a Barcelona hi ha 3.383 persones sense llar , de les quals 1.227 són

sense sostre . Del total dels 3.383 en 2017, només 415 vivien en assentaments i 2.006 estaven allotjades en equipaments residencials per a persones sense llar.

Segons Jaume Castro, responsable de la Comunitat a Barcelona, la guia permet fer una radiografia per veure els serveis destinats als col·lectius més pobres. Un gra de sorra per posar solució a la integració de les persones pobres en la societat .

La guia recull totes les indicacions dels serveis públics i privats, com assistència sanitària per estrangers, documents, treball i formació professional i també on dormir, menjar o rentar-se.

De les dades que ha proporcionat David Coromina, sobre els centres d'acollida actuals on poder dormir, es dedueix que més de 1.400 persones no troben aixopluc durant la nit i dormen al carrer. Per aquesta raó, la Comunitat demana crear centres residencials xos de baixa exigència, llocs dignes que donin resposta a les persones que continuen dormint al carrer .

Sobre on menjar , actualment a la ciutat es dona una mitjana de 2.700 àpats al dia. 150 més que l'any passat. Finalment, sobre on rentar-se només hi ha 11 llocs on poder rentar-se gratuïtament, que representen un total de 263 dutxes diàries. En els darrers 5 anys, només ha incrementat en 25 el nombre de dutxes que es fan al dia. D'aquesta manera, encara avui és una necessitat bàsica i insuficient.

Raquel Sancho de Sant Egidio ha donat veu a aquestes dades explicant històries recollides per la Comunitat. Ha explicat que una gran majoria dels acollits són estrangers, sobretot procedents de Romania, Marroc i d'Amèrica Llatina. Des de fa pocs anys, també molts són refugiats siris, com el cas de la Sira, una jove que viu amb la família i que ara es troba a punt de perdre la seva llar a Barcelona per la negativa del llogater que li renovin el contracte del pis o, com el cas del Mhammed, que viu amb la seva dona i els seus dos fills en una habitació de 20 m².

De totes les històries, Sancho ha destacat el gran lligam d'amistat que s'estableix entre els acollits i els membres de la Comunitat. Per als sense sostre, Sant Egidio és la família que no

tenen [ ] Tot comença en aturar-se per intercanviar dues paraules en una vorera. Un petit ajut que pot ser un entrepà, una sopa calenta i d'aquí sorgeixen itineraris sorprenents per rescatar i alliberar persones colpides per la duresa de la vida en trobar amistat, una relació personal , ha explicat nalment.